

ЕВРОПСКИ ОБРАЗОВНИ ПРОГРАМ *АСТРОМУНДУС* – ГОСТУЈУЋИ ПРОФЕСОР У ПАДОВИ

Својевремено смо писали о креативној наставно-научној и педагошкој делатности Милана С. Димитријевића,³⁸⁶ указујући на увођење предмета *Астрономска спектроскопија* на постдипломским студијама на Београдском универзитету, потом на плодан менторски рад у изради магистарских теза и докторских дисертација, као и на стручну, колегијалну, и сарадничко-коауторску помоћ у подизању, неговању и међународној афирмацији младих научних кадрова. – Овом приликом осврнућемо се на његову улогу гостујућег професора у Падови, у оквиру европског програма *Астромундус*.

Почетком марта 2013. отпутовао је, преко Милана, у Падову, где је на једном од најстаријих универзитета, основаном 1222. одржао семинар Спектрима астрофизичке плазме, и стваралачки сарађивао са професором Пјером Рафанелијем на припреми уџбеника о теорији астрофизичких спектра.

386 Н. Цветковић, *Астроном – песник – друмовник Милан С. Димитријевић*, стр. 46-49.

– У духу Болоњске декларације, чији је циљ да студенти који похађају наставу по том програму, добију диплому што се признаје у целој Европи,³⁸⁷ то су двогодишње мастер студије, а организују их пет универзитета: Београд, Инсбрук, Падова, Рим и Гетинген – објашњава нам Милан. – У Падови сам боравио два месеца, од марта до краја априла 2013, у угодној радној атмосфери – казује нам Милан одмереним тоном, загледајући један студијски рад са том проблематиком.

Двомесечни боравак у Падови, упркос отежаном кретању због оболелих кукова, користио је за туристичке излете и посете местима, која је и раније већ неколико пута обилазио.

– Сваког викенда излетовао сам до Болоње, Венеције коју вреди увек изнова видети и доживети, потом до Фераре, Бреше и других занимљивих места, у ближој и даљој околини.³⁸⁸

Тако, на пример, четири пута сам боравио у Венецији, три пута у Милану, и да не набрајам више... Раније сам све то посећивао, према одговарајућем програму, често у повећем грчу и временском теснацу, журећи да што више видим и ништа не пропустим – приповеда нам лежерно, док испија последње гутљаје црне кафе, па наставља:

– Овога пута сам, са више избирљивости, ишао само на оно најважније и најбоље, што ваља поново обићи, подсетити се... Бирао сам оно што је „крем“ – служи се метафором – и задржава се на најлепшим, пажљиво одабраним објектима и уметничко-естетским детаљима – присније збори овај туристички сладокусац истанчаног укуса и строгих мера.

После објашњава крупан напредак не само у погледу проширивања дестинација, већ више у правцу комерцијализације високог ранга и то илуструје конкретним примерима као што је посета капели Скровењи са чувеним Ђотовим фрескама.

– Раније је ту могло да се уђе директно, без икаквих већих препрека и да се остане и разгледа по жељи колико ко хоће... Међутим, сада је около простор у коме, ради заштите, климатски/температурни услови треба да се ускладе и изједначе... За то време приказују се филмови, што је извесна новина. А у разгледању може да се остане само 15 минута, што је недовољно за потпунију опсервацију и комплетнији доживљај... Навала и гужва је толика да претходно мора да се обезбеди улазница за одређени термин, што се доста строго прати и контролише – при овом тумачењу Милан износи чињенице, које су га изненадиле.

За Милано, што га је, током боравка у Падови посетио два-три пута, сведочи да је ситуација још гора и тегобнија. Сада се за прегледавање неких знаменитости заказује данима унапред. И како не би оставио само суморну слику истиче да је у музејима и галеријама расвета много боља и прикладнија, као и да су поставке мењане, иновиране и обогаћене.

387 *Рукописне белешке из разговора са М. С. Димитријевићем*, Београд, 14. VII 2013.

388 У *Попису путовања (1961–2015)* то је регистровано под бројем 187 (март, 2013) и 188 (април, исте године), у књизи: Н. Цветковић, *Астроном – песник – друмовник М. С. Димитријевић*, стр. 361.

После ове мале дигресије о путешественом Милан се поново враћа на научно-педагошко и популаризаторско. У време ускршњих празника вратио се накратко у Србију и од 31. марта 2013. до 3. априла, суделовао је на фестивалу науке у родном Лесковцу.

– Са стручном екипом и покретним планетаријумом успешно смо гостовали у Културном центру, где смо лепо примљени, а имали смо и шта да покажемо. Поред тога, посетили смо и школу „Вук Караџић“. Око тога посебно се потрудио професор Драган Голубовић, који је обезбедио и скромна додатна средства, како би својим ученицима приредио изузетан доживљај – прича са задовољством, јер скоро сваки боравак у завичајном граду за њега је мали празник.

– На овом фестивалу науке учествовао је и председник Друштва физичара Србије Иван Дојчиновић са организованом групом сарадника... Иначе, и он је рођени Лесковчанин, па је хтео да нашим људима подари нешто чега ће се подуже сећати – вели Милан са дубоким личним уверењем.

Овде сам сажето указао на Димитријевићев двомесечни боравак на универзитету у Падови, поновне туристичке обиласке појединих дестинација и краћи боравак у завичајном Лесковцу, који врло радо походи увек кад му се за то укаже одговарајућа прилика. Намера нам је била да поново скренемо пажњу на ваљано и спретно преплитање научно-педагошког и излетничко туристичког, што је његова стална пракса од самог почетка.